

Tjenestepigerne og kvindesagen.

Det er glædeligt at se, hvor levende og varmt kvindesagen mere og mere bliver optaget af det danske folk, hvor dygtige og klare talsmænd der allerede nu ofrer den sine kræfter. Vel er det kun få mænd og endnu færre kvinder, der tør tale højt og lydt om sagen, men ikke ved vi, om den tid er langt borte, da kvinden har vundet sin menneskeret ved siden af manden, både som hustru i hjemmet og som borger i det offentlige liv til lykke for manden, til gavn for hende selv og til ære for hele det danske folk.

Efterat kvinden i århundreder er holdt nede i tilsidesættelse, vil det rimeligvis vare længe, inden hun overvinder sin store frygt og falske undseelse og får tro og tillid til sig selv, og inden manden kan høre hendes røst og tro paa den i det offentlige liv.

Hvorlænge det skal vare, ved vi imidlertid ikke, — men et ved vi, — at er vi blevene levende for den sag, kan vi ikke sidde ørkesløs med hænderne i skjødet og vente. Den danske kvinde vil næppe standse, før hun har erhvervet sig ret og sæde både i fattig- og skolekommissionerne, i kommuneraadet og i rigsdagen. Den danske kvinde føler, at også hun hører til det danske folk, og fordi hun elsker sit folk, vil hun også have lov at sidde i rådet.

Dog — inden hun når en sådan modenhed, er her mange opgaver, der ligger for. En af disse opgaver er det, jeg ved disse linier gerne vil pege på og lægge et lille ord ind for. Det er *tjenestepigens stilling*.

Det synes nemlig, som om hun, om ikke helt forbigåes af kvindesagens talsmænd, dog meget ofte glemmes. (Det er her nærmest den københavnske pige, jeg tænker på, på landet har jo højskolerne allerede virket meget). Vel tilbyder studenterksamfundet hende her sammen med alle andre arbejdere fri undervisning, men hvorledes får hun adgang dertil, når hun arbejder en 14—18 timer i døgnet?

A. Strindberg mener rigtignok, at det kun er kulturkvinden, der har brug for kvindesagen og kæmper for den. Men om end det kan passe på alle andre folk, det danske folk passer det ikke på. Vi kan ikke være glade ved et frem-